

Zločin u Ravnim Kotarima II

Izvještaji s praćenja suđenja

24. ožujka 2011. godine – čitanje optužnice, dokazni postupak

Izvještava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb

Suđenje prate i: Martina Klekar, Građanski odbor za ljudska prava; Nenad Marić, Ured OESS-a u Zagrebu; predstavnici medija...

Nakon čitanja optužnice ŽDO Zadar broj K-DO-51/07 od 14. rujna 2009 godine, predsjednik vijeća za ratne zločine konstatirao je da će se prvooptuženom Nebojši Baljku i drugooptuženom Stevi Ivaniševiću suditi u odsutnosti temeljem rješenja Županijskog suda u Zadru broj Kv-285/10 od 24. studenog 2010. godine.

Dokazni postupak

Zvonko Zelić – svjedočenje

Svjedok je opisao događaj koji se zbio u listopadu 1991. godine. Nalazio se u vinogradu u kojem je brao grožđe. Tada je bio prisiljen da se popne na smokvu, bio je udaran kundakom puške po leđima te u predjelu rebara. U skupini ljudi koja ga je maltretirala nije prepoznao prvooptuženog Baljka. Od daljnjeg maltretiranja spasio ga je jedan poznanik koji je rastjerao napadače.

Dodao je kako je kasnije doznao da je među napadačima bio i Baljak. To je zaključio na temelju priča iz sela. Napadači su imali potkape preko lica. Druge osobe koje su tom prilikom radile u vinogradu razbježale su se pa nije siguran je li netko od njih mogao vidjeti tijekom događaja.

Vežano za drugi događaj, koji se dogodio tijekom mjeseca ožujka 1992. godine, svjedok je u istražnom postupku rekao kako su 18. ožujka 1992. godine u njegovu obiteljsku kuću došla dva pripadnika Martićeve milicije. Jedan od njih bio je optuženi Baljak. U tom trenutku u kući su bili njegova majka Jela i brat Bore. Tražili su oružje, no nisu ga našli. Odveli su ga u krš. Baljak je od njega tražio da mu pokaže skriven alat, koji nije pronašao, pa ga je počeo udarati kundakom po rebrima. Izbio mu je i osam zubi. Potom ga je pustio da se vrati kući. Zatim su na isto mjesto odveli i njegovog brata i pokojnog Milu Zelića koje su također pretukli.

Svjedok je još dodao kako su pripadnici Martićeve milicije osim oružja tražili i novac (njemačke marke). To nije spominjao prilikom iskazivanja u istrazi jer se toga tada nije sjetio.

Prvooptuženog je opisao kao osobu višu od 190 cm, jače građe, crne kose srednje dužine, počesljane „u desno“.

Boro Zelić – svjedočenje

Vežano za događaj koji se zbio prilikom branja grožđa u vinogradu njegove sestre Maše, rekao je da je, čim se pojavila vojska, zajedno sa ostalima pobjegao kako bi se sakrio, dok je njegov brat Zvonko ostao u vinogradu. Svjedok je pobjegao u šumu udaljenu 100-tinjak metara. S obzirom na udaljenost nije mogao vidjeti što se tamo događalo.

Nakon odlaska vojske nije se vratio u vinograd. Brata Zvonka je sreo u kući njihove sestre. Tom prilikom brat Zvonko im je ispričao kako su ga vojnici pronašli pored panja u vinogradu. Tada na bratu nije vidio tragove ozljeda, no brat je bio uplašen.

Rekao je da nije bio očevidac napada na Zvonka u ožujku 1992. godine. Rekao je da su ponaosob u krš bili odvođeni njegov brat, pokojni Mile Zelić i on. Nakon što je u Zvonkovom džepu pronašao papirić na kojem je Zvonko zabilježio gdje se nalazi alat, optuženi Baljak je tražio da mu Zvonko pokaže to mjesto. Potom je Zvonka odveo u krš, a kad su se vratili brat mu je rekao da je bio zlostavljan. Bratovo lice bilo je krvavo. Kazao je da su potom i njega odveli u krš. Ondje su ga udarali po glavi i po leđima. Dodao je da je pokojni Mile Zelić nakon povratka iz krša jedva stajao na nogama.

Baljka je poznao od ranije, sa nogometnih utakmica. Bio je niži, „bucmast u licu“, crne kose srednje dužine.

Jure Zelić – svjedočenje

Rekao je da je vidio kako je upravo Nikola Baljak vodio oštećenike u krš. Iako se zbog protoka vremena slabo sjeća događaja, prisjetio se da je Zvonka i Boru vidio nakon što su se vratili iz krša. Na njima je vidio ozljede.

Rekao je i da su sami pripadnici Martićeve milicije govorili „pazite toga Nebojšu“, pa je pretpostavio da je svojim ponašanjem predstavljao opasnost za druge.

Matija Zelić – svjedočenje

Potvrdila da su Martićevci tukli Zvonka, Boru i pokojnog Milu. Vidjela ih je kako su ispirali krv vodom iz korita.

Baljka nije poznavala.

Dokazni prijedlozi

Zastupnik optužbe ostao je kod prijedloga da se kao svjedoci ispituju Ante Kamber, Ivan Pajić i Stoja Pajić.

Branitelj prvooptuženog Baljka predložio je da se od PU zadarske provjeri nalazi li se njegov branjenik na popisu žrtava Domovinskog rata. Zastupnik optužbe je istaknuo da bi taj podatak bio poznat djelatnicima policije PU zadarske i prije podizanja optužnice. Smatra da je očito da smrt prvooptuženika nije evidentirana u matičnim knjigama te se njega treba smatrati živim.

Glavna rasprava je odgođena za **18. svibnja 2011. godine.**